

Opinió: La resurrecció del cinema Las Vegas

Cada quan de celis sorgeix quelcom que, de cop descuit, remou un xic les nostres anquilosades vides: tal cosa ha esdevingut, no fa pas gaire, a Figueres. I no m'estranya, perquè la capital de l'Alt Empordà, en estar tothora exposada a les meravelloses dèries originades per aquest fornit vent anomenat tramuntana, sempre ha estat l'escenari d'idees tan esborrallades que han arribat a ser l'admiració d'un munt de persones arreu del món sencer.

S'ha produït la resurrecció, després de Setmana Santa (era quan tocava, ben mirat) del llegendari cinema figuerenc Las Vegas. L'any 2000 el darrer exhibidor, Antoni Camprubí, penjà a la porta principal un cartell que deia: «Tancat per vacances». Ai, cabàs! Les vacances s'han perllongat durant gairebé divuit anys! La història d'aquest mític cinema figuerenc ha estat lligada a la història, entre d'altres, de la seva taquillera, a hores d'ara octogenària, Maria Quera. Des de la seva inauguració l'any 1964 va estar venent entrades durant trenta-cinc anys fins que es jubilà un any abans del seu tancament. Va veure créixer els nens i nenes de Figueres i rodalia, que ara són adults, tot treballant en un lloc màgic que li va permetre gaudir de les mirades il·lusionades dels infants en aquest temple de la fantasia on les quimeres i els somnis esdevenien en tot temps realitat.

El cinema és un món màgic en el qual sobre un tros de tela blanca veiem reflectits els anhels, les fantasies i, àdhuc, els fantasmes de la societat on vivim. Per tal motiu el cinema mai desapareixerà, essent així que l'ésser humà necessita un lloc fosc on desconnectar de la crua realitat.

El director de cinema català Ventura Pons ha estat l'autor d'aquesta sorprenent resurrecció, en una època que totes les arts escèniques pateixen un retrocés comercial per causa de l'injust IVA cultural.

Per sort alguns polítics, com és el cas dels que formen part de l'actual equip de govern de l'Ajuntament, amb l'alcaldeessa Marta Felip [<http://www.diaridegirona.cat/tags/marta-felip.html>] al capdavant, que s'escapoleixen per un instant dels omnipresents i engolidors efectes del Procés, i, amb bon criteri, decideixen treballar per un benefici immediat per tots els seus conciutadans. Són un bon exemple del que hi hauria de ser la política, la bona política; hauria de ser l'art d'assolir la immediata i constant felicitat del poble, i, per consegüent, els polítics haurien de pensar que la felicitat està més a fer moltes petites coses possibles que a intentar fer una gran cosa impossible de fer.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2018/04/12/resurreccio-del-cinema-las-vegas/906943.html?utm_source=rss